
EKSKOMUNIKACYJA (1) *sb f*

G pl ekskomunikacyj.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: ekskomunika.

Kłątwa, ekskomunika; największa kara kościelna wykluczająca od korzystania i używania dóbr, łask i praw kościelnych; excommunicatio JanStat [excommunicatio – wyrzucenie, odłączenie, baniowanie, wywołanie Calep; klątwa kościelna, wyklinanie; wyłączenie; wywołanie z ziemi, z ojczyzny, banicyja wszelka – excommunicatio Cn]: O Kławkách [De interdictis et excommunicationibus JanStat 248] zá krzywdy, y imioná kościelné wydáných. ABy wátpliwósci wíecý nie byóo Interdiktów y Exkommunikáciy [de interdictis et excommunicatis JanStat 248]/ [...] My Alexánder Król [...] kazálimy wpilác tym porzákdem [...] Iz ci którzy Dżieśięćiny/ pósefsię [kościelne] wydżieráią [...] tedy po trzech dni (iefli łzkód nie nágradzą) w klátwę zaráz ipso facto wpadáią. SarnStat 226.

Synonimy: baniowanie, klątwa, odłączenie, wyklinanie, wyrzucenie, wywołanie.

AK